

Dos grans treballadors del Vaticà II

Aquesta imatge parla

En un acte presidit pel cardenal Martínez Sistach, la Facultat de Filosofia de Catalunya i la Facultat de Teologia de Catalunya varen fer memòria, el passat 30 d'octubre, de dues grans figures de l'arquebisbat de Barcelona: el cardenal Narcís Jubany Arnau (1913-1996) i el Dr. Manuel Bonet Muixí (1913-1969). Tots dos foren companys de curs al nostre Seminari. Tots dos foren experts en dret. I tots dos foren grans treballadors del Concili Vaticà II i de la seva aplicació. El cardenal Jubany, en la reforma del dret canònic; el Dr. Bonet, en la reforma litúrgica. Aquests propers dies fa 50 anys de la constitució conciliar sobre la litúrgia, la *Sacrosanctum Concilium*, el primer document aprovat. Foto: Presidència de l'acte, amb els degans de les dues Facultats i els ponents, Josep M. Martí Bonet i Josep M. Rovira Belloso.

GLOSSA

Donar-ho tot

La diferència entre donar-ho tot o donar-ho quasi tot és infinita». Aquesta és l'afirmació d'un religiós que, encara jove, arribat a la quarantena d'anys, veié trasbalsada la seva vida per una malaltia que irreversiblement el portà al lliurament total. Començà el camí de lliurament a Déu en la vida religiosa quan estudiava a la universitat. Ho va fer disposat a donar-ho tot.

Ha viscut amb intensitat. Testimoni d'humanitat i de fe, home de bon humor, creatiu, reflexiu i enginyós, treballador, exigent i caritatiu, proper i profund, amb imperfeccions humanes —com tothom—, que lluitava, amb esforç, per polir. Unit a Jesús. Disposat a acollir l'altre. Home de pregària i d'acció apostòlica, d'experiència espiritual profunda. Sabia fer servir les noves eines tecnològiques, que en les seves mans esdevenien també vehicle de paraules, idees i sentiments plens d'intel·ligència, humanitat i transcendència. Qüestionava espiritualment, ajudava a aprendre a pregar, a dialogar amb el Pare de tots, amb deig de seguiment radical de Jesús.

Arribà sobtadament la malaltia, assumida —no sense trasbals— amb coratge, sense amagar la por i el respecte que sentia. La visqué envoltat dels companys, de la famí-

lia i de multitud d'amics, amb moments de soledat que no se li podien estalviar. Compartí el que pensava, es qüestionava i sentia, especialment amb d'altres persones malaltes, tot encoratjant-les i aportant una esperança serena. Sacsejat també en la seva fe arribà a una pau interior que anà en augment quan s'apropava el traspàs. Ho donà també tot. En mans de Déu, amb totes les conseqüències. «Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració» (Rm 12,12).

El seu apostolat entre els joves convidava al seguiment del Crist, vocació de tot cristià, amb la concreció a què cadascú se senti cridat: matrimoni, sacerdocí, vida religiosa... «Esforceu-vos més encara per refermar en vosaltres la crida i l'elecció de Déu» (2Pe 1,10). El seu testimoni n'era mediació positiva. Potser per això, el dia de les exèquies, un company sacerdot va cloure l'homília així: «Prega al Pare que ens enviï vocacions, companys que vulguin agafar el relleu... Que es vulguin sumar a aquesta tropa d'imperfectes, com tu i jo i tants, a través dels quals Jesús vol anar a buscar tants germanets perduts i abatuts en tants racons del món.»

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

El finançament de l'Església

El 17 de novembre celebrem la Jornada de Germanor i Dia de l'Església Diocesana. És l'únic dia a l'any que es fa en els temples una col·lecta destinada a cada una de les Esglésies locals o diocesanes. Aquest any s'ha escollit per a aquesta jornada un lema molt suggerent, «L'Església amb tothom, al servei de tothom», per tal de mostrar dues idees importants.

D'una banda, que l'Església es relaciona amb totes les persones i totes les institucions. L'Església és enmig del món i, per tant, és aquí on està cridada a realitzar la seva missió evangelitzadora. D'altra banda, es vol expressar que la manera com l'Església està present en la societat és servint.

El missatge de Jesús en aquest aspecte és molt clar. Ell és el Servent que dona la vida per tota la humanitat i en el darrer Sopar que celebrà amb els seus deixebles ens donà l'exemple de posar-se a servir rentant-los els peus i dient: «Qui vulgui arribar a ser gran entre vosaltres serà el vostre servent, així com el Fill de l'home no ha vingut pas a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per una multitud.»

Realment, es pot dir que una Església que no serveix, no serveix per a res. El papa Francesc no es cansa de dir que l'Església catòlica ha d'estar lliurada al servei de la societat, especialment dels més pobres. En la missa final de la recent Jornada Mundial de la Joventut, que presidí ell mateix a Rio de Janeiro, va resumir el seu missatge als joves amb aquestes tres paraules: «Aneu, sense por, per servir». La vida de Jesús —ens va dir— és una vida per als altres, és una vida de servei. I ens recordà que, seguint aquestes tres paraules, aquell que evangelitza és també evangelitzat; la persona que transmet l'alegria de la fe, rep encara més alegria.

Amb les nostres limitacions, desitgem ser fidels a aquesta vocació de servei. L'arxidiòcesi de Barcelona s'esforça per posar-se al servei de la societat en els àmbits religiós, pastoral, educatiu, cultural i d'ajuda material. En aquests moments d'una dura i perllongada crisi econòmica, augmenta el nombre de persones que es veuen abocades a una situació de pobresa. És cert que en la nostra societat constatem un desvetllament de la solidaritat per part de moltes institucions, civils i religioses, que constitueixen el tercer sector social. Aquest fet és un gran motiu d'esperança i fa que tota la societat senti la responsabilitat d'ajudar les persones que més pateixen les conseqüències de la crisi.

La nostra diòcesi té també necessitats econòmiques per fer que els nous barris disposin d'Església i de locals per a les activitats pastorals, com la catequesi. Recentment, ho hem pogut fer a Torre Baró i Ciutat Meridiana. Per això us demano la vostra aportació econòmica, ja sigui en la col·lecta que es fa en aquesta jornada de «Germanor», ja sigui mitjançant les subscripcions periòdiques en favor de l'Església. Amb aquesta generositat, els membres de la comunitat diocesana estan contribuint a fer una tasca important, especialment necessària en les circumstàncies presents. Aprofito la celebració d'aquesta jornada per agrair-vos de tot cor la vostra col·laboració humana constant, sobretot en la forma del treball voluntari, i també l'econòmica, en les moltes necessitats de l'Església diocesana de Barcelona.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Aquesta imatge parla

ENTREVISTA

IRENE BRUGUÉS

Cultura benedictina femenina

El SAF, Servei d'Arxius de la Federació Catalana de Monges Benedictines (www.federaciobenedictines.cat), va néixer el 2012 per preservar, conservar, gestionar i difondre el patrimoni documental dels monestirs de Sant Pere de les Puel·les, Sant Daniel de Girona, Sant Benet de Montserrat, la Santa Família de Manacor i la comunitat de Santa Maria de Puiggraciós. Començà oferint a investigadors els serveis propis d'un arxiu públic i aviat es convertí en un projecte cultural. La Irene Brugués n'és l'arxivera en cap.

Quines activitats ofereu?

Fem jornades, tallers, concerts, itineraris, visites guiades... per a públics molt diferents: universitaris, centres d'estudis, investigadors i també públic en general. Ara oferim l'itinerari «Dos monestirs a primera línia de foc», i el març de 2014 l'exposició «Monestirs en temps de guerra», al Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona.

Què doneu a conèixer en aquestes darreres activitats?

Les vivències dels monestirs de Sant Pere de les Puel·les i de Santa Clara de Barcelona a la Guerra de Successió a través de la documentació inèdita que s'ha conservat en els seus arxius. Al SAF posem en valor el patrimoni i la cultura benedictina femenina per oferir-los a la societat catalana.

Ens manca perspectiva històrica, arran del desconeixement religiós?

Sí, per això el SAF pretén apropar el fet religiós a la societat a través de la història i del patrimoni documental de les comunitats benedictines femenines de Catalunya. Per mitjà de la cultura i del patrimoni arribem a molta gent que no s'aproparia als monestirs. Posem de relleu el paper del monacat i de la dona en la nostra història.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Maria i la presència de Déu en el món

En l'Anunciació, l'àngel li diu a Maria: «L'Esperit Sant davallarà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra. Per això el qui naixerà serà sant i serà anomenat Fill de Déu» (Lc 1,35).

Comencem amb aquesta última promesa. Fixant-nos en el seu llenguatge, pertany a la teologia del Temple i de la presència de Déu en el santuari. El núvol sagrat —la *xequinà*— és senyal visible de la presència de Déu. Amaga i mostra alhora la seva estança a casa seva.

El núvol que projecta la seva ombra sobre els homes retorna després en el relat de la Transfiguració del Senyor (cf. Lc 9,34; Mc 9,7). De nou aquest és senyal de la presència de Déu, del fet de mostrar-se i d'amagar-se. Així, amb la paraula sobre l'ombra que davalla amb l'Esperit Sant, es reprèn la teologia relativa a Sió, continguda en la salutació. Una vegada més, Maria apareix com la tenda de la reunió (*el temple en el desert*), la tenda viva de Déu, en la qual, d'una manera nova, ell vol habitar enmig dels homes.

Les paraules de l'àngel resten totalment en la consciència religiosa veterotestamentària i, tanmateix, la superen. A partir de la nova situació reben un nou realisme, una densitat i una força abans inimaginables. Encara el misteri trinitari no ha estat objecte de reflexió i no s'ha desenvolupat fins a la doctrina definitiva, però ja apareix en l'esdeveniment de l'Anunciació, sense convertir-se en doctrina.

Joseph Ratzinger-Benet XVI

(Jesús de Natzaret, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

La limosna según Lucanor

El conde Lucanor escribió a un amigo suyo:

—«Ya que me habéis pedido consejo, os digo que, a mi modo de ver, el bien que queréis hacer, lo hagáis en *vida*, no después de *muerto*.

Y para que tengáis *buen galardón* de ello conviene que lo primero que hagáis sea deshacer los *tueritos* que vos hayáis hecho, pues poco valdría robar el carnero y dar las patas *por amor* de Dios. Y a vos *poco* os valdría tener mucho robado injustamente y hacer limosna de lo *ajeno*.

Y para que la limosna sea *buena*, requiere:

1. Que se haga de lo que uno tiene *legítimamente*.
2. Que la haga como verdadera *penitencia*.
3. Que sea tanta la limosna, que la persona *sienta* alguna mengua por lo que ha dado y se dueña.
4. Y la ofrezca por *amor* a Dios y en *bien* del prójimo, y no para vanagloria y presunción suya, ante el mundo.

Haciendo estas cuatro cosas, todas las obras de limosna serán perfectas, y la persona tendrá por ello un muy grande y excelente galardón.»

—«Que la caridad haga lo que la justicia sola... no sabría hacer» afirmaba Ozanam, historiador, fundador de las *Conferencias de San Vicente de Paúl*.

San Agustín: «La caridad es tan grande don de Dios... que se llama Dios.»

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Agrair a Déu els seus dons

La nova Jerusalem es caracteritza per la fertilitat i l'exuberància, senyala que la vida tot ho envaeix i que la mort ha deixat d'existir. Gaudí, per això, anà a pouar a les seves arrels, concretament a la flora del Camp de Tarragona, i n'ha omplert la Sagrada Família: «Flors i arbustos, hortalisses, verdures, ametllers, arbres fruiters [...], flors i emparrats» (Puig Boada. *El pensament de Gaudí*, n. 15).

Així, els pinacles van rematats per espigues i manats d'herbes boscanes, i a les cobertes es veuen dotze cistelles de fruita diferent, que coincideix amb la fruita que escull al Mas de la Calderera, a Riudoms, un dels indrets més significatius de l'imaginari de Gaudí, on l'arquitecte havia passat llargues temporades.

Naturalment, els fruits més preciosos i repetits són el pa i el vi, la sagrada forma i el calze, símbols de l'eucaristia, de la qual Gaudí és un gran adorador. Gaudí escampa el pa i el vi per tota l'edificació, per tal de subratllar el caràcter eucarístic que tota ella posseeix. Ja en la seva joventut Gaudí proposava col·locar productes de la terra a les catedrals, perquè «és un llenguatge que tothom entén i, a més, així es poden agrair a Déu els seus dons» (*Manuscrit de Reus*, p. 64).

Jordi Bonet/Armand Puig

(Arquitectura i símbol de la Sagrada Família, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

18. ■ **Dilluns** (□ Barcelona) (lit. hores: 1a setm.) [1Ma 1,11-16. 43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18, 35-43]. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.
19. ■ **Dimarts** [2Ma 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. v aC).
20. ■ **Dimecres** [1Ma 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19, 11-28]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.
21. □ **Dijous** [1Ma 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Presentació de santa Maria, verge, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.
22. ■ **Divendres** [1Ma 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29,10-11abc.11d-12a.12bc / Lc 19,45-48]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.
23. ■ **Dissabte** [1Ma 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.
24. □ † **Diumenge vinent**, Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: 2a setm.) [2Sa 5,1-3 / SI 121 / Col 1,12-20 / Lc 23]. Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermína, vg. i mr.

DIUMENGE XXXIII DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abusador com una fornall. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

▶ Salm responsorial (97)

R. *Ve el Senyor a judicar amb raó tots els pobles.*

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-li al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten; / tots els rius aplaudeixen, / i aclamen les muntanyes, / en veure que ve el Senyor / a judicar la terra. R.

Judicarà tot el món amb justícia, / tots els pobles amb raó. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia, per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar que no mengi». Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra». Llavors li preguntaren: «Mestre, quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?»

Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropriaran el meu nom. Diran: "Sóc jo", i també: "Ja arriba el moment". Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida». Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amença».

Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Mirad que llega el día, ardiente como un horno: malvados y perversos serán la paja, y los quemaré el día que ha de venir —dice el Señor de los ejércitos—, y no quedará de ellos ni rama ni raíz.

Pero a los que honran mi nombre los iluminará un sol de justicia que lleva la salud en las alas.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor llega para regir los pueblos con rectitud.*

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas, / aclamad al Rey y Señor. R.

Retumbe el mar y cuanto contiene, / la tierra y cuantos la habitan; / aplaudan los ríos, aclamen los montes / al Señor, que llega para regir la tierra. R.

Regirá el orbe con justicia / y los pueblos con rectitud. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Te 3,7-12)

Hermanos:

Ya sabéis cómo tenéis que imitar nuestro ejemplo: no vivimos entre vosotros sin trabajar, nadie nos dio de balde el pan que comimos, sino que trabajamos y nos cansamos día y noche, a fin de no ser carga para nadie.

No es que no tuviésemos derecho para hacerlo, pero quisimos daros un ejemplo que imitar. Cuando vivimos con vosotros os lo mandamos: El que no trabaja, que no coma. Porque nos hemos enterado de que algunos viven sin trabajar, muy ocupados en no hacer nada. Pues a esos les mandamos y recomendamos, por el Señor Jesucristo, que trabajen con tranquilidad para ganarse el pan.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 21,5-19)

En aquel tiempo, algunos ponderaban la belleza del templo, por la calidad de la piedra y los exvotos.

Jesús les dijo:

«Esto que contempláis, llegará un día en que no quedará piedra sobre piedra: todo será destruido.»

Ellos le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo va a ser eso?, ¿y cuál será la señal de que todo eso está para suceder?» Él contestó: «Cuidado con que nadie os engañe. Porque muchos vendrán usurpando mi nombre, diciendo: "Yo soy", o bien: "El momento está cerca"; no vayáis tras ellos. Cuando oigáis noticias de guerras y de revoluciones, no tengáis pánico. Porque eso tiene que ocurrir primero, pero el final no vendrá en seguida.»

Luego les dijo:

«Se alzarà pueblo contra pueblo y reino contra reino, habrá grandes terremotos, y en diversos países epidemias y hambre. Habrá también espantos y grandes signos en el cielo. Pero antes de todo eso os echarán mano, os perseguirán, entregándoos a las sinagogas y a la cárcel, y os harán comparecer ante reyes y gobernadores, por causa mía. Así tendréis ocasión de dar testimonio. Haced propósito de no preparar vuestra defensa, porque yo os daré palabras y sabiduría a las que no podrá hacer frente ni contradecir ningún adversario vuestro. Y hasta vuestros padres, y parientes, y hermanos, y amigos os traicionarán, y matarán a algunos de vosotros, y todos os odiarán por causa mía. Pero ni un cabello de vuestra cabeza perecerá; con vuestra perseverancia salvaréis vuestras almas.»

Rostro del Crist. Guaix de Josep Guinovart. Col·lecció particular (Barcelona)

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Confiança i constància fins a la fi

La temàtica del diumenge XXXIII durant l'any i el diumenge I d'Advent es donen sempre la mà: parlen dels darrers dies i de la fi del món present. I entre mig tenim la festa de Crist Rei.

Ara fa gairebé un any, el primer diumenge d'Advent ja vam llegir Lc 21,25-28.34-36, on Jesús ens invitava a la confiança, perquè «molt aviat sereu alliberats». Avui llegim la primera part d'aquest llarg discurs de Jesús sobre els darrers temps.

Tot arrenca de l'observació que fan a Jesús sobre la magnificència del Temple i de les seves construccions. En el fons hi ha una complaença per les obres que és capaç de fer l'enginy humà. Jesús,

però, té una mirada més llarga, ja no veu les coses amb mires humanes sinó que ho contempla tot amb els ulls de Déu. Des de la perspectiva de Déu tot té el seu final.

Entre els senyals que duen a la fi, Jesús esmenta els enganyos, les guerres i les revoltes, els terratrèmols, les fams i les pestes, i senyals al cel i a la terra. Tots aquests elements formen part de la història del món i de la humanitat des de sempre.

Jesús s'entreté sobretot a descriure les persecucions que sobrevindran als seus deixebles abans no arribi la fi de tot. La persecució serà generalitzada i fins i tot afectarà a l'intern de les famílies. Serà ocasió —diu Jesús— de donar testimoni.

Davant d'aquesta situació Jesús invita a la confiança, ja que ell mateix ens donarà la saviesa necessària per resistir als acusadors. A més, «no es perdrà ni un dels vostres cabells». Els patiments a favor de Jesucrist no es perdran, no seran inútils davant Déu. Perquè «sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida».

L'evangeli d'avui ens vol fer conscients d'una gran realitat: tot té la seva fi, tant la nostra vida personal com la vida del món i de la humanitat. Som, però, a les mans de Déu. La vida cristiana, amb els seus neguits, té un sentit per a Déu. Amb confiança i constància en les proves caminem vers el Déu de la vida eterna.

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

6a Setmana Bíblica «Jesús de Nazaret». Dia 23 de nov.: 18 h, taula rodona «Jesús de Nazaret: Déu i Home», amb Javier Velasco, Salvador Pié i Patxi Velasco «Fano», a Llibreria Paulines (Rda. St. Pere, 19); 21.30 h, presentació audiovisual «Jesús para todos» de Patxi Velasco, a la Pquia. de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent, 110). 24 de nov.: 11.30 h, conferència «Jesús de Nazaret, el Mesías, el Hijo de Dios», pel Dr. Javier Sesé. Més informació: t. 652 078 868.

Pastoral del Sord de Barcelona. I) Conferència per a pares sobre «Com afrontar la crisi actual», amb Josep M. Adell, i col·loqui amb adolescents i joves sobre «Com viure l'austeritat», amb Núria Recto de Pro-Vida, ambdues dia 19 de nov. (18.45 h). II) Conferència per a avis i famílies sobre «Els cristians com afrontem la crisi actual», amb Josep M. Adell, dia 23 (19.30 h). A la Pquia. de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68).

El Sr. Cardenal impulsa l'Escola Diocesana d'Evangelització

En una carta del 22 d'octubre passat, el Dr. Lluís Martínez Sistach demana a les parròquies i moviments que vulguin enviar algunes persones a les sessions formatives de l'Escola Diocesana d'Evangelització que començarà el curs passat i que ara es disposa a iniciar el segon any (Inici curs: 30 novembre. Horari: dissabtes de 10 a 13 h).

«L'experiència —diu el cardenal— ha estat molt reeixida. Us escric per tal d'animar-vos a aprofitar aquesta Escola per enviar-hi algunes persones que puguin realitzar en la parròquia o moviment el primer anunci a les persones que no coneixen Jesucrist i a les que ja el coneixen, però que no han rebut mai el primer anunci. Aniria bé que fossin algunes parròquies del mateix arxiprestat.»

«Us prego que les parròquies i els moviments aprofitin aquest instrument i l'ajut que ofereix l'Escola Diocesana d'Evangelització», diu també el cardenal. Convé que siguin persones proposades per les parròquies o els moviments. Inscripcions: Delegació Diocesana d'Apostolat Seglar, t. 933 011 568, www.apostolatseglarbcn.cat.

Actualitat cultural i religiosa novembre. Dia 18 (19 h), amb Carme Escales, periodista d'*El Periódico de Catalunya*. A l'auditori de la FJM (c/ València 244, 2n, t. 934 880 888).

XIX Cicle de Música per la solidaritat. Coro Alpino Orobica, de Varese, interpretarà cançons populars italianes i clàssica. Dissabte 23 de nov. (20 h), a la Pquia. de Sant Agustí (c/ Hospital - pl. Sant Agustí). Aportació solidària: 6 €. Organitza: Ass. Per l'Altre Cor Cremat de Barcelona-Ajut al 4t Món.

Asociación de Adoradoras de las R. Esclavas Sdo. Corazón (c/ Ma-

llorca, 232). El 21 de novembre (12 h), oració ante el Santísimo seguida de eucaristia.

Grups d'Oració i Amistat. Dia 24 de nov. (10-18 h), trobada anual, amb pregària, adoració, assemblea, dinar i eucaristia, al Seminari (c/ Diputació, 231). Obert a tothom. Inscripcions dinar: t. 932 181 005.

Parròquia de la Bonanova (pl. Bonanova, 12). Divendres 23 de novembre (21 h), concert-pregària en la presentació del disc *Vine!!*, amb Carla Costa i el Ministeri de Música del grup de pregària Bona Nova. Cançons per evangelitzar i pregar. Esteu tots convidats.

EXERCICIS I RECESSOS

Recés d'Advent. Dissabte 23 novembre (12-18 h), amb Mn. Àlex Marzo, rector de la Pquia. d'Argemona, professor de l'Institut de Litúrgia de Barcelona. En el descans se servirà un dinar fred. Tot transcorre en silenci. Inscripcions (Sra. Matilde: 934 576 552 - 934 586 372). Podeu demanar servei de guarderia i casal per als adolescents. Organitza: Obra d'Exercicis Parroquials i basílica de la Concepció (c/ Roger de Llúria, 70, www.concepciobcn.com).

BREUS

La Gran Creu de Justícia al cardenal de Barcelona. En un acte celebrat el passat 21 d'octubre al cor de la catedral de Barcelona, el Gran Mestre de l'Estament de Cavallers Nobles del Principat de Catalunya, Jaume Bertomeu i Julià, imposà la Gran Creu de Justícia —guardó que concedeix aquesta institució fundada a l'Edat Mitjana— al Dr. Lluís Martínez Sistach, com a reconeixement als seus mèrits com a jurista, arquebisbe i cardenal de l'Església.

PALABRA Y VIDA

La financiación de la Iglesia

El 17 de noviembre celebramos la Jornada de «Germanor» y Día de la Iglesia Diocesana. Es el único día al año en que se hace en los templos una colecta destinada a cada una de las Iglesias locales o diocesanas. Este año se ha escogido para esta jornada un lema muy sugerente, «La Iglesia con todos, al servicio de todos», para mostrar dos ideas importantes.

Por un lado, que la Iglesia se relaciona con todas las personas y todas las instituciones. La Iglesia está en medio del mundo y, por lo tanto, es aquí donde está llamada a realizar su misión evangelizadora. Por otra parte, se quiere expresar que la manera como la Iglesia está presente en la sociedad es sirviendo.

El mensaje de Jesús en este aspecto es muy claro. Él es el Siervo que da la vida por toda la humanidad y en la última Cena que celebró con sus discípulos nos dio el ejemplo de ponerse a servir lavando los pies y diciendo: «Quien quiera llegar a ser grande entre vosotros será vuestro servidor, así como el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y a dar su vida en rescate por muchos.»

Realmente, se puede decir que una Iglesia que no sirve, no sirve para nada. El papa Francisco no se cansa de decir que la Iglesia católica debe estar entregada al servicio de la sociedad, especialmente de los más pobres. En la misa final de la reciente Jornada Mundial de la Juventud, que presidió él mismo en Río de Janeiro, resumió su mensaje a los jóvenes con estas tres palabras: «Id, sin miedo, para servir». La vida de Jesús —nos dijo— es una vida para los demás, es una vida de servicio. Y nos recordó que, siguiendo estas tres palabras, aquel que evangeliza es también evangelizado, la persona que transmite la alegría de la fe, recibe aún más alegría.

Con nuestras limitaciones, deseamos ser fieles a esta vocación de servicio. La archidiócesis de Barcelona se esfuerza por ponerse al servicio de la sociedad en los ámbitos religioso, pastoral, educativo, cultural y de ayuda material. En estos momentos de una dura y prolongada crisis económica, aumenta el número de personas que se ven abocadas a una situación de pobreza. Es cierto que en nuestra sociedad constatamos un despertar de la solidaridad por parte de muchas instituciones, civiles

y religiosas, que constituyen el tercer sector social. Este hecho es un gran motivo de esperanza y hace que toda la sociedad sienta la responsabilidad de ayudar a las personas que más sufren las consecuencias de la crisis.

Nuestra diócesis tiene también necesidades económicas para hacer que los nuevos barrios dispongan de Iglesia y de locales para las actividades pastorales, como la catequesis. Recientemente, hemos podido hacerlo en Torre Baró y Ciutat Meridiana. Por eso os pido vuestra aportación económica, ya sea en la colecta que se hace en esta jornada de «Germanor», ya sea mediante las suscripciones periódicas en favor de la Iglesia. Con esta generosidad, los miembros de la comunidad diocesana están contribuyendo a hacer una labor importante, especialmente necesaria en las circunstancias presentes. Aprovecho la celebración de esta jornada para agradecer de todo corazón vuestra colaboración humana constante, sobre todo en la forma del trabajo voluntario, y también la económica, en las muchas necesidades de la Iglesia diocesana de Barcelona.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia